

Verkeersongevallen komen helaas elke dag voor op Aruba. Soms is er enkel blikshade, maar vaak komt er ook lichamelijk letsel bij kijken. Indien de schade meevalt, kan de schade redelijk eenvoudig worden vastgesteld en vervolgens via de aansprakelijke partij of diens verzekering worden afgewikkeld. Maar welke complicaties kunnen zich zoal voordoen indien er letsel wordt opgelopen en men blijvende gevolgen ondervindt?

Tekst: Eline J.M. Lotter Homan

Allereerst dient te worden vastgesteld wie de aanrijding heeft veroorzaakt. Indien u uw verzekeringsvoorwaarden erop nakijkt, dan is de kans groot dat hierin een bepaling staat opgenomen dat u niet zomaar aansprakelijkheid mag erkennen, maar de schade eerst aan de verzekering moet melden en dat zij dan verder de schadeafwikkeling op zich zullen nemen. Als gevolg van de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen is een verzekeraar van een veroorzaker verplicht om de schade aan de benadeelde partij te vergoeden, tot maximaal de verzekerde som, ook al is er in de relatie tussen de verzekeraar en haar verzekerde een uitsluitingsclausule van toepassing. Bijvoorbeeld indien men onder

invloed van alcohol heeft gereden. Nadat de verzekeraar de schade aan de benadeelde partij heeft uitgekeerd zal de verzekeraar in zo'n geval verhaal proberen te halen bij de verzekerde, die dan alsnog zelf voor de schade moet opdraaien. De verzekeraar van de veroorzaker kan de aansprakelijkheid voor het ongeval en het daardoor veroorzaakte letsel volledig, gedeeltelijk of niet erkennen. De aansprakelijkheid is vaak onderwerp van discussie, met name over de toedracht en het causaal verband van de (letsel)schade. Belangrijk is om erop te wijzen dat een benadeelde partij met (een deel van) de eigen schade kan blijven opgezaald indien de benadeelde partij zelf ten tijde van het ongeval ook een verkeersovertreiding heeft begaan.

(Letsel)schade na een verkeersongeval

Bijvoorbeeld door onder invloed van alcohol of te hard te rijden. De Hoge Raad heeft bepaald dat, indien een weggebruiker een verkeersnorm schendt die ertoe strekt om een specifiek gevaar te voorkomen, te weten het gevaar dat een verkeersongeval zich voordoet en dit gevaar zich vervolgens verwezenlijkt, het causaal verband tussen de gedraging en het ongeval daarmee in beginsel is gegeven. Wel staat het de benadeelde partij dan vrij te stellen en te bewijzen dat het ongeval ook zou hebben plaatsgevonden als hij zelf niet onrechtmatig zou hebben gehandeld. Dit noemt men de 'omkeringsregel'.

Een andere grond die ertoe kan leiden dat de benadeelde partij met een deel van de eigen schade blijft opgezaald is de zogenaamde eigen schuld. Bijvoorbeeld indien een motorrijder geen helm droeg en hoofdletsel heeft bekomen of een autobestuurder of mede-inzittende die geen veiligheidsgordel droeg en hierdoor tegen de voorruit van de auto komt. Of het welbewust als passagier instappen bij een autobestuurder waarvan men weet dat die dronken is. Afhankelijk van de bijdrage van de eigen schuldfactor aan de ernst van het ondervonden letsel, liggen de correcties op basis van eigen schuld vaak tussen de 25 en 50 procent van de schade.

Bij het bepalen van de hoogte van de letsel schade kan een verzekeringsarts ingeschakeld worden die de lichamelijke beperkingen in beeld brengt en deze vastlegt in een rapport. De verzekeringsarts kan beoordelen of de lichamelijke beperkingen verband

houden met het door het ongeval opgelopen letsel en of er een medisch eindstadium is bereikt of dat er nog verbeteringen zullen optreden in de toekomst. Vervolgens kan op basis van het medisch rapport van de verzekeringsarts en de daarbij vastgestelde lichamelijke beperkingen door een arbeidsdeskundige worden geëvalueerd hoe groot het verlies aan verdienvermogen is. Hierbij wordt de vraag beantwoord of de persoon nog geschikt is om zijn voormalige werkzaamheden te verrichten, en zo niet, welke resterende verdien capaciteit er is om eventueel ander soort werk te verrichten, al dan niet met behulp van omvorming. Indien men bij die andere mogelijke baren minder zal gaan verdienen, dan wordt het verschil in salaris bestempeld als verlies aan verdienvermogen en zal dat schadebestanddeel op basis van die rapporten kunnen worden afgewikkeld.

Een ander schadebestanddeel is het smartengeld. Dit is een vergoeding voor immateriële schade. Als gevolg van het opgelopen letsel ondervindt men vaak pijn, verdriet, ongemak en gederfde levensvreugde. In Nederland maakt men voor de bepaling van de hoogte van het smartengeld gebruik van de Smartengeldgids. In die gids worden rechterlijke uitspraken op een rijtje gezet, per soort letsel, met een korte beschrijving van de zaak en het toegewezen schadebedrag. Op 5 oktober jl. heeft het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba bepaald dat voor de vaststelling van smartengeld op Aruba aansluiting kan worden gezocht bij de in Nederland geldende bedragen en men zich daarbij

mag baseren op uitspraken in de Smartengeldgids. Het argument van de verzekeraar dat de in Nederland geldende bedragen naar Arubaanse maatstaven te hoog zijn en dat volgens haar een lagere levensstandaard op Aruba geldt ten opzichte van Nederland, werd door de rechter niet geaccepteerd. De rechter overwoog daarbij dat het primair gaat om compensatie voor de aantasting van het lichaam van het slachtoffer en dan maakt het niet uit waar die aantasting plaatsvindt. Ook wordt aan het smartengeld een genoegdoeningsfunctie toegekend en er is geen reden om daaraan op Aruba een andere waardering te geven. Voorts kent het gerecht gewicht toe aan de omstandigheid dat het sociale vangnet op Aruba beduidend minder is dan in Nederland en dat de maatschappij op Aruba sneller een beroep doet op de zelfredzaamheid van haar burgers. Er zijn uiteraard nog meer schadebestanddelen denkbaar, bovenstaande aspecten zijn dan ook slechts een greep uit de letsel schadepraktijk.

Eline Lotter Homan is advocaat bij HBN Law op Aruba